

ब्राह्मण जीवनको विशेषता हो- पवित्रता

आज बापदादा आफ्ना पावन बच्चाहरूलाई देखिरहनु भएको छ। हरेक ब्राह्मण आत्मा कहाँसम्म पावन बनेका छन्? यो सबैको हिसाब देखिरहनु भएको छ। ब्राह्मणहरूको विशेषता हो नै पवित्रता। ब्राह्मण अर्थात् पावन आत्मा। पवित्रतालाई कहाँसम्म धारण गरेका छन्, त्यसलाई परख गर्ने यन्त्र के हो? “पवित्र बन”, यो मन्त्र सबैलाई याद दिलाउँछौ तर श्रीमत अनुसार यस मन्त्रलाई कहाँसम्म जीवनमा ल्याएका छौ? जीवन अर्थात् सदाकाल। जीवनमा सदा रहन्छौ नि! जीवनमा ल्याउनु अर्थात् सदा पवित्रतालाई धारण गर्नु। यसलाई परख गर्ने यन्त्र जान्दछौ? सबैले जान्दछौ र भन्दछौ पनि- पवित्रता सुख-शान्तिको जननी हो अर्थात् जहाँ पवित्रता हुन्छ, वहाँ सुख-शान्तिको अनुभूति अवश्य हुन्छ। यही आधारमा स्वयंलाई चेक गर- मनसा संकल्पमा पवित्रता छ, त्यसको निशानी- मनसामा सदा सुख स्वरूप, शान्त स्वरूपको अनुभूति हुन्छ। यदि कहिलेकाहीँ मनसामा व्यर्थ संकल्प आउँछ भने शान्तिको बदला हलचल हुन्छ। किन र के- यी अनेक प्रश्नको कारण सुख स्वरूपको स्टेज अनुभव हुँदैन र सदैव बुझ्ने आशा बढिरहन्छ- यो हुनुपर्छ, यो हुनु हुँदैन, यो कसरी, यो यस्तो। यी कुरालाई सुल्झाउनमा लागि रहन्छौ। त्यसैले जहाँ शान्ति छैन वहाँ सुख छैन। त्यसैले हर समय चेक गर कि कुनै पनि प्रकारको उलझन सुख र शान्तिको प्राप्तिमा विघ्न रूप त बन्दैन! यदि किन, के को प्रश्न छ भने पनि संकल्प शक्तिमा एकाग्रता हुँदैन। जहाँ एकाग्रता छैन, वहाँ सुख-शान्तिको अनुभूति हुन सक्दैन। वर्तमान समयको अनुसार फरिस्तापनको सम्पन्न स्टेजको वा बाबा समान स्टेजको नजिक आइरहेका छौ, त्यही अनुसार पवित्रताको परिभाषा पनि अति सूक्ष्म रूपमा बुझ। केवल ब्रह्मचारी बन्नु सम्पूर्ण पवित्रता होइन तर ब्रह्मचारीको साथ ब्रह्मा आचार्य पनि हुनुपर्छ। शिव आचार्य पनि हुनुपर्छ अर्थात् ब्रह्मा बाबाको आचरणमा चल्नेवाला। पद चिह्न अर्थात् ब्रह्मा बाबाको हर कर्म रूपी कदममा कदम राख्नेवाला, यसलाई भनिन्छ ब्रह्मा आचार्य। त्यसैले यस्तो सूक्ष्म रूपमा चेकिंग गर- सदा पवित्रताको प्राप्ति, सुख-शान्तिको अनुभूति भइरहेको छ? सदा सुखको शैय्यामा आरामले अर्थात् शान्त स्वरूपमा विराजमान रहन्छौ? यो ब्रह्मा आचार्यको चित्र हो।

सदा सुखको शैय्यामा सुतेका आत्माको लागि यो विकार पनि छत्रछायाँ बन्न पुग्छ। दुश्मन बदलिएर सेवाधारी बन्छन्। आफ्नो चित्र देखेका छौ हैन! शेष शैय्या होइन तर सुख-शैय्या। सदा सुखी र शान्तिको निशानी हो- सदा हर्षित रहनु। सुलझेको आत्माको स्वरूप सदा हर्षित रहन्छ। उलझेका आत्माहरू कहिल्यै हर्षित देखिँदैन। उसको सदा गुमाएको चेहेरा देखिन्छ र उसको सबैकुरा पाएको चेहेरा देखिन्छ। जब कुनै हराउँछ भने उलझनको निशानी किन, के, कसरी नै हुन्छ। त्यसैले रूहानी स्थितिमा पनि जसले पवित्रतालाई गुमाउन पुग्छ, उस भित्र किन, के र कसरी को उलझन हुन्छ। बुझ्यौ- कसरी चेक गर्नु छ! सुख-शान्तिको प्राप्ति स्वरूपको आधारमा मनसा पवित्रतालाई चेक गर।

दोस्रो कुरा- यदि तिम्रो मनसाद्वारा अन्य आत्मालाई सुख शान्तिको अनुभूति हुँदैन अर्थात् पवित्र संकल्पको प्रभाव अन्य आत्मासम्म पुग्दैन भने त्यसको कारण चेक गर। कुनै पनि आत्माको

अलिकति पनि कमजोरी अर्थात् अशुद्धि आफ्नो संकल्पमा धारण भएको छ भने त्यो अशुद्धि अन्य आत्मालाई सुख-शान्तिको अनुभूति गराउन सक्दैन। या त उस आत्माको प्रति व्यर्थ वा अशुद्ध भाव छ वा आफ्नो मनसा पवित्रताको शक्तिमा परसेन्टेजको कमी छ, जुन कारण अरूसम्म त्यो पवित्रताको प्राप्तिको प्रभाव पर्न सक्दैन। स्वयंसम्म छ, तर अरूसम्म हुन सक्दैन। लाइट छ, तर सर्चलाइट छैन। त्यसैले पवित्रताको सम्पूर्णताको परिभाषा हो “सदा स्वयंमा पनि सुख-शान्ति स्वरूप र अरूलाई पनि सुख-शान्तिको प्राप्तिको अनुभव गराउने वाला।” यस्ता पवित्र आत्मा आफ्नो प्राप्तिको आधारमा अरूलाई पनि सदा सुख र शान्ति, शीतलताको किरणहरू फैलाउने वाला हुन्छ। बुझ्यौ- सम्पूर्ण पवित्रता के हो?

पवित्रताको शक्ति यति महान् छ, जसद्वारा आफ्नो पवित्र मनसा अर्थात् शुद्ध वृत्तिद्वारा प्रकृतिलाई पनि परिवर्तन गरिदिन्छौ। मनसा पवित्रताको शक्तिको प्रत्यक्ष प्रमाण हो- प्रकृतिको पनि परिवर्तन। स्व परिवर्तनबाट प्रकृतिको परिवर्तन। प्रकृति भन्दा पहिला व्यक्ति। व्यक्ति परिवर्तन र प्रकृति परिवर्तन- यति प्रभाव छ मनसा पवित्रताको शक्तिको। आज मनसा पवित्रताको स्पष्ट सुनाउँ फेरि वाचा र कर्मणा अर्थात् सम्बन्ध र सम्पर्कमा सम्पूर्ण पवित्रताको परिभाषा के हो, त्यो पछि सुनाउनेछु। यदि पवित्रताको प्रतिशतमा १६ कलाबाट १४ कला भएमा के बन्नु पर्नेछ? जब १६ कलाको पवित्रता अर्थात् सम्पूर्णता छैन भने सम्पूर्ण सुख-शान्तिको साधनहरूको पनि प्राप्ति कसरी होला! युग बदलिनाले महिमा पनि बदलिन पुग्छ। उसलाई सतोप्रधान, उसलाई सतो भनिन्छ। जस्तै सूर्यवंशी अर्थात् सम्पूर्ण स्टेज हो। १६ कला अर्थात् फुल स्टेज हो त्यस्तै हर धारणामा सम्पन्न अर्थात् फुल स्टेज प्राप्त गर्नु सूर्यवंशीको निशानी हो। त्यसैले यसमा पनि फुल बन्नु छ, कहिले सुखको शैय्यामा कहिले उल्झनको शैय्यामा- यसलाई सम्पन्न त भनिदैन नि! कहिले बिन्दुको तिलक लगाउँछौ, कहिले किन, के को तिलक लगाउँछौ। तिलकको अर्थ नै हो स्मृति। सदा तीन बिन्दुहरूको तिलक लगाऊ। तीन बिन्दुहरूको तिलक नै सम्पन्न स्वरूप हो। यो लगाउन आउँदैन! लगाउँछौ तर अटेन्शन रूपी हात हल्लिन्छ। आफैमाथि पनि हाँसो लाग्छ नि! लक्ष्य पावरफुल छ भने लक्षण सम्पूर्ण सहज हुन जान्छ। मेहनतबाट पनि छुट्नेछौ। कमजोर हुनाका कारण मेहनत धेरै गर्नुपर्छ। शक्ति स्वरूप बनेमा मेहनत समाप्त। अच्छा!

सदा सफलता हाम्रो जन्मसिद्ध अधिकार हो। यो अधिकार प्राप्त गरेका आत्माहरू, सदा सम्पूर्ण पवित्रताद्वारा स्वयं र सबैलाई सुख-शान्तिको अनुभूति गराउनेवाला, अनुभूति गर्ने र गराउने यन्त्रद्वारा सदा पवित्र बन- यस मन्त्रलाई जीवनमा ल्याउने, यस्ता सम्पूर्ण पवित्रता, सुख-शान्तिको अनुभवमा स्थित रहने, बाबा समान फरिश्ता स्वरूप आत्माहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

पार्टीहरूसँग:-

सदा रूहानियतको सुगन्ध फैलाउने वाला सच्चा-सच्चा रूहानी गुलाब-

सबै बच्चाहरू सदा रूहानी नशामा रहनेवाला सच्चा रूहानी गुलाब हौ नि? जसरी रूहे गुलाबको नाम धेरै प्रसिद्ध छ, त्यस्तै तिमी सबै आत्माहरू रूहानी गुलाब हौ। रूहानी गुलाब अर्थात् चारैतिर रूहानियतको सुगन्ध फैलाउने वाला। यस्तो आफूलाई रूहानी गुलाब सम्झन्छौ? सदा रूहलाई देख्छौ र रूहहरूको मालिकको साथ रूहरिहान गर्छौ, यही रूहानी गुलाफको विशेषता हो। सदा शरीरलाई देख्दै रूह अर्थात् आत्मालाई देख्ने पाठ पक्का छ नि! यही रूहलाई देख्ने अभ्यासी रूहानी गुलाब भयौ। बाबाको बगैंचाको विशेष पुष्प हौ किनकि सबैभन्दा नम्बरवन रूहानी गुलाब हौ। सदा एकको यादमा रहने अर्थात् एक नम्बरमा आउनु छ, यही सदा लक्ष्य राख।

(दिदीजी दिल्ली मेलाको उद्घाटनमा जानको लागि छुट्टी लिइरहनु भएको छ)

सबैलाई उडाउनको लागि गइरहेकी छौ नि! यादमा, स्नेहमा, सहयोगमा, सबैमा उडाउनको लागि गइरहेकी छौ। यो पनि ड्रामामा उपकथा राखिएका छन्। राम्रो छ, आत्मा नै जहाज बन्यो। जसरी प्लेनमा आउन, जान मुश्किल छैन त्यस्तै आत्मा नै उड्ता पंछी भइसक्यो त्यसैले आउन जानमा सजिलो हुन्छ। यो पनि ड्रामामा हीरो पार्ट छ- कम समयमा भासना धेरै दिने। यो हीरो पार्ट बजाउनको लागि गइरहेकी छौ। अच्छा- सबैलाई याद दिनु र सदा सफलता स्वरूपको शुभ संकल्प राख्दै अगाडि बढ्दै जाऊ- यही स्मृति स्वरूप बनाएर आऊ। आवाज फेरि पनि दिल्लीबाट नै निस्कनेछ। सबैको माइक दिल्लीमा नै पुग्नेछन्। जब सरकारबाट आवाज निस्कनेछ तब समाप्ति हुनेछ। अनि भारतका नेताहरू पनि जाग्नेछन्। त्यसको तयारीको लागि गइरहेकी छौ नि।

अव्यक्त मुरलीबाट (प्रश्न-उत्तर)

प्रश्न:- आफ्नो वा अन्य आत्माहरूको संकल्पलाई जज गर्नेवाला जस्टिस को बन्न सक्छ?

उत्तर:- जसको बुद्धिको काँटा एकाग्र छ, कुनै पनि हलचल छैन, निर्विकल्प स्टेज वा स्थिति छ, जसको बोली र कर्ममा, लभ र लको, स्नेह र शक्तिको ब्यालेन्स छ- यस्तो जस्टिसले यथार्थ जजमेन्ट दिन सक्छ, यस्तो आत्माले सहजै कसैलाई पनि परख गर्न सक्छ।

प्रश्न:- लौकिक जस्टिस र तिमी रूहानी जस्टिसको जबाफदारी के हो?

उत्तर:- लौकिक जज यदि जजमेन्ट गलत गन्यो भने कुनै आत्माको एक जन्मको वा उसको केही समय व्यर्थ गुमाउन सक्छ! कैयौं प्रकारको नोक्सान पुर्‍याउने निमित्त बन्न सक्छन्। तिमी रूहानी जस्टिसले यदि कसैलाई परख गर्न सकेनौ भने आत्माको अनेक जन्महरूको तकदिरलाई नोक्सान पुर्‍याउने निमित्त बन्छौ!

प्रश्न:- कुनचाहिँ मुख्य धारणाको आधारमा बुद्धि रूपी काँटा एकाग्र रहन सक्छ?

उत्तर:- स्वयं जो इच्छा मात्रम् अविद्याको स्थितिमा स्थित हुन्छन्, उनको बुद्धिको काँटा एकाग्र हुन्छ, उनले नै कसैको पनि इच्छाहरूलाई पूर्ति गर्न सक्छन्। उनको अगाडि जस्तोसुकै तड्पिएको प्यासी आत्मा आयो भने उसको प्राप्तिको इच्छालाई परख गरेर उसलाई भरपुर गरिदिन्छन्। यस्तो एकाग्र बुद्धिवाला नै यथार्थ वा सम्पूर्ण जजमेन्ट दिन सक्छन्।

प्रश्न:- इच्छा मात्रम् अविद्याको स्टेज कहिले रहन सक्छ?

उत्तर:- जब स्वयं युक्तियुक्त सम्पन्न, नलेजफुल र सदा सक्सेसफुल अर्थात् सफलतामूर्त हुन्छौ। सम्पन्न भएपछि नै इच्छा मात्रम् अविद्याको स्टेज आउँछ, अनि कुनै अप्राप्त वस्तु रहँदैन। यस्तो स्टेजलाई नै कर्मातीत अथवा फरिश्तापनको स्टेज भनिन्छ। यस्तो स्थितिवाला नै हर आत्मालाई यथार्थ परख गर्न सक्छ र अरूलाई प्राप्ति गराउन सक्छ।

प्रश्न:- मुख्य कुन चार सम्बन्धहरूको आधारमा चार धारणाहरू वा चार स्लोगनहरूलाई सम्मुख ल्यायौ भने सहज सम्पन्न बन्छौ?

उत्तर:- १- पिता २- शिक्षक ३- सतगुरु र ४- साजन। यी चार सम्बन्धहरूको आधारमा मुख्य चार धारणाहरू छन्:- एक त पिताको सम्बन्धमा- फरमानवरदार, शिक्षकको सम्बन्धमा- इमानदार र गुरुको सम्बन्धमा- आज्ञाकारी र साजनको सम्बन्धमा- वफादार। यसको साथ-साथै चार स्लोगनहरू पनि स्मृतिमा रहोस्- पिताको सम्बन्धमा स्लोगन हो- सन शोज फादर अर्थात् सपूत बनेर सबूत दिनु छ। शिक्षकको रूपमा स्लोगन हो- जबसम्म जिउनु छ, तबसम्म पढ्नु छ। गुरुको रूपमा स्लोगन हो- जहाँ बसाऊन्, जस्तो बसाऊन्, जो सुनाऊन्, जस्तो सुनाऊन्, जसरी चलाऊन्, जसरी सुताऊन्... र, साजनको रूपमा स्लोगन हो- तिमीसँगै बसूँ, तिमीसँगै खाऊँ र तिमीसँगै श्वासों श्वाँस साथ बसूँ। यी सबै कुराहरू आफ्नो सम्मुख ल्याएर आफ्नो पुरुषार्थलाई चेक गर अनि सम्पन्न बन्छौ। अच्छा- ओम् शान्ति।

वरदान:- साधनहरूलाई सहारा बनाउनुको बदला निमित्त मात्र कार्यमा लगाउने सदा साक्षीद्रष्टा भव कति बच्चा चल्दा-चल्दै बीजलाई छोडेर हाँगा-बिँगाहरूमा आकर्षित हुन पुग्छन्, कोही आत्मालाई आधार बनाउँछन् र कोही साधनहरूलाई, किनकि बीजको रूप-रंग शोभायमान हुँदैन र हाँगा-बिँगाहरूको रूप-रंग धेरै शोभायमान हुन्छ। मायाले बुद्धिलाई यसरी परिवर्तन गरिदिन्छ जुन झुटो सहारा नै सच्चा अनुभव हुन्छ। त्यसैले अब साकार स्वरूपमा बाबाको साथको र साक्षीद्रष्टा स्थितिको अनुभव बढाऊ, साधनहरूलाई सहारा नबनाऊ, तिनलाई निमित्त मात्र कार्यमा लगाऊ।

स्लोगन:- रूहानी शानमा रह्यौ भने अभिमानको फिलिंग आउँदैन।